

Yel Değirmenleri

— demet · 30 Nisan 2017

YEL DEĞİRMENLERİ Yel değirmenlerinin duruşu gibiydi hayat, Mağrur gururlu Dimdik duruyordu. Rüzgarın şiddetine göre dönse de... İnsanların bakış açıları gibiydi, Yükseklerdeydi başları eğilmiyordu. Kimi dümdüz bakıyordu hayata Yalın tertemiz, Kimi dönmüştü arkasını hayata... Kırgınlıkları vardı, Kırılmışlıkları. Çok istese de dönemiyordu yüzünü Kimi yan bakıyordu... Acabalıkları mı vardı belkide, Yoksa güvenemiyormuydu. Yaratılmışlıklar çok mu üzmüştü ne Rüzgarın yönüne göre dönüyordu... Şiddetine göre hızına göre İnsanlar gibiydi yel değirmenleri, Kendini rüzgarın akışına bırakmıştı, Dönüyordu durmaksızın dönüyordu... Konya da bir Semazen gibi, Eteklerini savuruyordu hayata, Tek ayak serzenişleri vardı, Dünya gibi dönüşleri vardı... Çok yaralar olsa da zamanda Çok darbeler atlatsada Sabırla durmaksızın dönüyordu, Ülkem gibiydi balkide... Bilinçsiz ruh gibi hayatlar yaşasa da insanlar, Rüzgarın akışına bırakmıştı kendini Rüzgara mı emanet etmişti gidişleri Yoksa zamanını mı bekliyordu dur demenin... Demet Akyürek.